

Sygn. akt IV U 1325/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 czerwca 2016r. w S.

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 października 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. W. do stałej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 01 września 2015r.

Sygn. akt IV U 1325/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 października 2015r. oznaczoną jako (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że ubezpieczonemu J. W. przysługuje od 1 września 2015r. na stałe renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Kolejną decyzją z 13 października 2015r. oznaczoną jako (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia renty według całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od drugiej ze wskazanych decyzji złożył J. W., który wniósł o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in. że od 1983r. jest chory na leukopenię, od 1999r. choruje na serce, a w 2014r. miał przeprowadzony zabieg kardiologiczny. Ubezpieczony podał, że w 2015r. miał przyznaną na okres pół roku rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Od tego czasu, stan

jego zdrowia nie uległ poprawie, lecz się pogorszył. W istniejącym stanie zdrowia nie jest w stanie podjąć żadnej pracy (odwołanie wraz z załącznikami k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 października 2015r., która stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. W. był uprawniony do renty inwalidzkiej od 5 maja 1986r. (decyzja z 28 sierpnia 1986r. o przyznaniu renty inwalidzkiej k.20 akt rentowych). Na mocy orzeczenia Obwodowej Komisji Lekarskiej do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia z 19 czerwca 1997r. ubezpieczony zaliczony został do trzeciej grupy inwalidzkiej na stałe (orzeczenie (...) decyzja z 19 czerwca 1997r. k.104 akt rentowych). Na tej podstawie ubezpieczony pobierał stałą rentę inwalidzką trzeciej grupy, a następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy (vide: decyzja z 20 czerwca 2011r. o przeliczeniu renty k.234 akt rentowych). Następnie, na wniosek ubezpieczonego z 23 lutego 2015r. o skierowanie na badanie lekarskie w związku z pogorszeniem stanu zdrowia i po ustaleniu przez lekarza orzecznika ZUS w orzeczeniu z 16 marca 2015r., że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 sierpnia 2015r., decyzją z 31 marca 2015r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 23 lutego 2015r. do 31 sierpnia 2015r. (w/w wniosek ubezpieczonego, orzeczenie lekarza orzecznika i decyzja organu rentowego k.255, 257 i 258 akt rentowych). W dniu 18 sierpnia 2015r. (data prezentaty) ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.260-261 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 8 września 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal, trwale częściowo niezdolny do pracy i nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 8 września 2015r. k.263 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 6 października 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.28 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 6 października 2015r. k.265 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, decyzjami z 13 października 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ponownie ustalił ubezpieczonemu prawo do renty z częściowej niezdolności do pracy na stałe i odmówił przeliczenia renty według całkowitej niezdolności do pracy (decyzje z 13 października 2015r. k.266-267 akt rentowych).

Ubezpieczony ma niespełna 61 lat i wykształceni średnie – technik mechanik obróbki skrawaniem. Ubezpieczony pracował w wyuczonym zawodzie ,tj. jako traser w Kombinacie (...) w D. od 27 sierpnia 1976r. do 31 sierpnia 1980r. Ponadto pracował jako operator spycharki w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 5 listopada 1980r. do 12 sierpnia 1981r. oraz jako maszynista pomp i inkasent w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 4 września 1981r. do 11 maja 1985r. (świadczenia pracy k.7-9 akt rentowych). W okresie pobierania renty przez około 13 lat ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą w zakresie ogrodnictwa. Aktualnie ubezpieczony nie pracuje (bezsporne - wyjaśnienia ubezpieczonego k.60-60v akt sprawy).

Ubezpieczony ma uszkodzony mięsień serca z powodu miażdżycy naczyń wieńcowych. Choroba wieńcowa została u ubezpieczonego rozpoznana w 1999r. Ubezpieczony przebył zabieg rewaskularyzacji mięśnia serca, który polegał na wszczępieniu dodatkowych połączeń naczyniowych omijających zwężenia w obrębie naczyń wieńcowych. Ponadto od wielu lat ubezpieczony leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego, a od 2 lat leczy się lekami doustnymi na cukrzycę typu 2. Nadto cierpi na hiperurykemię i leukopenię w stopniu 1 wg (...). Stan układu sercowo naczyniowego, zaawansowanie choroby wieńcowej, nadciśnienia tętniczego z niską frakcją wyrzutową lewej komory i wynikająca stąd duża możliwość wystąpienia nagłych powikłań sercowo-naczyniowych powodują, że ubezpieczony jest trwale

całkowicie niezdolny do pracy i niezdolność ta istniała na dzień 23 lutego 2015r. (opinia biegłych: kardiologa, diabetologa, psychiatry, psycholog i hematologa k.15-16 akt sprawy i opinia uzupełniająca tych biegłych k.42 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 tej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu kardiologii, diabetologii, psychiatrii, hematologii oraz psychologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 września 2015r. osobą całkowicie niezdolną do pracy, przy czym niezdolność ta ma charakter trwały. W złożonej opinii biegli nie podzielili stanowiska organu rentowego, że od 1 września 2015r. ubezpieczony nie jest już całkowicie niezdolny do pracy. Biegli wskazali, że występujące u ubezpieczonego schorzenia kardiologiczne, w tym zaawansowanie choroby wieńcowej, nadciśnienia tętniczego z niską frakcją wyrzutową lewej komory, duża możliwość wystąpienia nagłych powikłań sercowo-naczyniowych jak również współistnienie wielu nieusuwalnych czynników ryzyka sercowo naczyniowego takich jak cukrzyca, nadciśnienie tętnicze, płeć męska, już przebyte epizody wieńcowe, stanowią czynnik ryzyka nagłego zgonu sercowo-naczyniowego i istotnie upośledzają wydolność fizyczną ubezpieczonego.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona i ostatecznie nie była kwestionowana przez strony (vide: protokół rozprawy z 3 czerwca 2016r. k.60v akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.